

10. Mar. 1973

FAKTA

Dato:
10. Mar. 1973

Sidetæl:
Notes 73 bd 1 s. 10-14

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Skræbel, præstekonon, det rigtige
og der forkeste - uden
og øjet var der i mkt af
dette, man kan det der
er og det føles når man
resten af det og det be-
-skaffes sig med øjet
selv fuldstændig som den store
formhed.

✓

Paris

10-3-93

Der er ingen tvivl
om at hvad man lærer
skal være besat på om-
-råder og interesse felt
man føler sig stærkt til-
-knyttet.
Jeg har vel nok i mofe

er besat mit arbejde for
mest på kunst, især dansk
kunst. Nu tænker især på
kunst man vil arbejde
med, nu tænker det om
det er så meget som ud-
-gangs punkt, det der sætter
igen sig selv i veje af kunst-
-mæssig kvalitet i sig selv
vil det let blive det
i det øvs produkt der kommer
ud af det. Jeg har opdaget
hvor let det er for mig
at tænke på et produkt
der sætter som kunst
vanskeligt ved at ligge i at
må tænke på et produkt
der er kunst i hele sin
eksistens, men måske ikke
sætte den ud. Møder man
hvor for sig selv med kunstneren

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mod et sådant væld af
slid klichéer, og de ejes dog
for dog at det for mig
vanskeligt for ham at smil-
- og trivsel af den, ubestemt
- bliver de en del af
hans sprog. Det er vigtigt
at være og måske mere til
en sådan rutine - at und-
- gi den, du det er den
eneste måde på det for at
tanke og handle uden om
vaner og ind i nye -
- handle om ridder.
Dette kan man lade sig
gøre ved at man først
nu sin egen indstilling
at man skylder efter selv
den bedste stemme i end-
- fra selv. Ad for på sin
- det er netop det modsatte

af at dække sin "person-
-hed" det er at forsøge at
finde indtil det punkt
hvor spørgsmålet om "per-
- sonhed" er aldeles be-
- tydningstomt.
Der hvor man ikke vil
- dække sine oplevelser, deler
den op i gode og dårlige,
der hvor man giver
af for dem.
Jeg tror i flere år afholdt
mig fra at give eller
for i forbindelse i forhold til
mine forskellige tilføjelser -
- heder. Disse tilføjelser
kan jo i lige har været så
og det er også uden betydning
for jo ved at sig sig selv
når de er der, og

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

du skal jo lide vore at
brænse, den sender, viderer
dem, ved du an eller anden
mig, helt uvordt som man
mange stak, jo skal give
efter for dem lave dem
egen navn for først du kan
de af selvske deres bestræf-
-hed. Gudat man ikke alle
ans forskellige til tykke, hvor
komme til alle bliv
de sidde i inde i an som
mange i forlyst - forvinder
selv de i alle.

Hvis de der med alle
leves ud vil de som
virkelig hvor dybere vise
sig brøstet, og de som
mangler dem ne dybere vil
forvinder som an fage.
For man en idel og ubeg-

-der med dem vil det meget
hurtigt vise sig om den blot
er at fage sig i indfuld
eller noget virkelig noget
som trænger sig på og
videre at den arbejder
med det. Man man der
undgå med alle i det
de fage sig forvinder de
sige lige bliv og der
vil at man vil det først
ved dem.

og den ne forvinder har jo
i den sende det punkt
der hvor meget det er min
vordoms forvinder vil
-tydelig heder for an fage,
den ikke heder, hin selvske,
vordoms, lege sig, alle stak
lillede (an vil tydelig heder jo
stadig i besiddelse af
man i alle vil arbejde) hver-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- måske de be tyder for det
ser mig er mig er mig
liv?

Ja for ikke det be tyder
alt at opave til bage i
bunden man, men ja
for der be tyder noget
meget velsentigt.

Det har skiel mig dels
mør ja har sel nogle af
mine billeder på 11-12 år
alderen dels mør ja tænke
re der på livs
virk som hed at det er
nej just det som mel ja
for dig mig men som
det ja for mig for
dele ja du fyte år siden.
Det ser mig da ja var
ved at blive i mine

ind klips dag bog - at med ja
det som me havde ja op
da ja var 14 år. og om nogen
stor muppe ja havde det
af gennelt ind på ransge -
papir ind til be de ja
alle mine billeder fra
aviser & nye blade som
ja on & alle anden grund
for det off til ja se de
min interesse - ja det stand
lige som ja gør den dag
i dag.

Denne op dagelse viser, synes
ja at man er den man
for, lige ja be tyder.
Der sker ingen ind i bling,
det som man be tyder
ind i bling be tyder i hvor-
-vildt det efter hunden i
den volds me alder bliver

min lif. at skælle de lag
af pi pirkning, konvulsi-
oner, frethillelse, vane, rube
af kong's hed af sig, og
nu med til den man
er og var angav - i barn-
dommen. Man og hvad
man er kan ikke
blive en del, man at
og at ma paa, ikke
vulve til den, de glem-
-delse, man ogsa til at
leve og handle i overstem-
-melte med den og den
eneste form for "indvi-
-ling" som findes.
Nar man da for som kamt-
-vor, ikke vil ~~at~~ ved-
-kan de sig sine jerskelige
til Ophelys haelt for dette
eller kamt, sa er det en

ting pa det som er en
sels, kam ved at leve
i overstemmelte med,
det man selv er, og, ikke
hvad man for man skal
være eller hvad man mener
om det, og skal man skal
være, kam du og man
at til og levende menne-
-ske.

Paris 17-3-73

Det nye nummer af
Avalanche om handlar
i de la kande vi for ACCOnc.
Ja er ikke spejelt i mæs-
-sagt i den gamle nu til
kam arbejder med i rummet
i la kanden af krogen af